

Det har ogsaa i pecuniær Henseende Betydning. Naar nemlig Veiene ere tilfagne med Enee, inden Approbation kommer, skal det Offentlige atter lade disse Huller, hvori Stenene skulle sættes, nemlig mellem hvert Par Træer paa Veien, kaste, og dette medtager baade betydeligt Arbeide og Penge. Jeg troer saaledes, at, dersom der ikke var Noget i veien fra Ministeriets Side, kunde der blive givet den Ingenieurofficeer, der overværer Licitationen i Forening med de tilfornordnede Mænd, en mere udstrakt Bemyndigelse end den, de have, thi jeg seer ikke, at den, de nu have, er stor. Jeg mener altsaa, at, naar Calculen over Veimaterialet var forfattet, maatte der være givet disse Mænd den almindelige Bemyndigelse, at de strax paa Stedet kunde approbere de Bud, der af Entreprenuerne vare gjorte, selv om det skulde være nødvendigt at gaae nogle Procent over Calculen. Dette vilde have tilfølge, at det saa stod Leverandøren frit for i den mellemliggende Tid at levere Materialet, forsaavidt Veir og Bind tillod det. Med disse Ord skal jeg slutte og afvente den ærede Ministers Uttringer.

Indenrigsministeren: Jeg seer mig i Diebliffet ikke istand til at meddele noget Særdeles om, hvorledes der forholdes i Kjøbenhavn Amt i den omhandlede Henseende. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at Loven netop gaaer ud paa at sætte Ingenieurcorpset istand til strax i Efteraaret at holde Licitation og strax derefter ogsaa at meddele Approbation. Det, hvorfra Banskfeligheden hidrører, er ikke Budenes Størrelse, men den Omstændighed, at Pengene ikke være bevilgede ved Finantsloven, og at derfor ogsaa det vedkommende Ministerium havde Betænkelse ved at binde sig til nogen Udbetaling, forinden den var bevilget. Men det er jo netop det, der afhjælpes ved Loven, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at lade Ingenieurcorpset approbere for en meget betydelig Sum, naar Conjuncturerne ellers ikke stille sig derimod. Jeg kan ikke troe, at Budenes Forskjellighed, naar de ellers staae nær ved Calculen, kan bevirke Opsættelse af Approbationen; derimod er det ganske vist, at Ingenieurcorpset

gjør Indberetning til Ministeriet om og giver en Oversigt over samtlige de Bud, som overskrive Calculerne, og at der saa tages Bestemmelse under Tæt, om man skal bifalde dem, eller forsøge underhaanden at forte dem, eller, hvor Forholdene ere altsom mislige, udsætte et enkelt Arbeide. Saaledes ere Veivæsenets Forhold i den omspurgte Henseende, og det er saa hensigtsmæssigt ordnet, at jeg ikke kan finde mig foranlediget til at gjøre nogen Forandring deri.

D. Nielsen: Ja, eftersom jeg har opfattet den høitagtede Indenrigsminister, er det nu Pengebevillingen, det angaaer. Jeg kan dog ikke troe, naar det iøvrigt var til Rigsdagens Lær som Repræsentant for Skattebyerne, at den høitagtede Indenrigsminister ikke skulde kunne bevilge Noget, førend han havde Rigsdagens Samtykke, naar han siden fremkom med tilstrækkelige Grunde, som beviste, at Landets Lær derved var varetaget. Jeg kan heller ikke troe, at Rigsdagen i saa Tilfælde vilde modsætte sig Bevillingen, selv om den høitærede Minister virkelig var gaaet udenfor sin Competence.

Indenrigsministeren: Ja, det er Noget, som jeg virkelig har gjort taar, hvilket jo fremgaaer af den Folkethinget forelagte Finantsloy. Min Formand havde foreløbigt anvist Udgifterne til Vedligeholdelsesarbejder, og jeg har allerede anvist omtrent 400,000 Rd. til de nye Veiarbejder. Men jeg maa gjentage at det netop er det, som den nu foreliggende Lov gaaer ud paa at legalisere.

Da Ingen videre begjærede Ordet, oplæstes:

Lov,

angaaende

Udførelse af de tilbagestaaende nye Hovedlandvejsarbejder i Nørresjælland.

(See Anhang Sp. 537—542) og vedtoges ved den paafølgende Afstemning eenstemmig med 40 Stemmer.